

CUI APARTINE DREPTUL PATRIMONIAL DE AUTOR ASUPRA ANSAMBLULUI SCULPTURAL CONSTANTIN BRÂNCUȘI DIN TÂRGU JIU? RAȚIONAMENT LOGICO-JURIDIC

Irina Vasile*
Ștefania Boancă**

Rezumat

Potrivit soluției definitive pronunțată de o instanță națională în anul 2004 și confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție, titularul drepturilor patrimoniale de autor asupra operei ar fi Theodor Nicol, cetățean canadian de origine română. Drepturile patrimoniale de autor deținute de acesta ar urma să expire abia în anul 2051.

Această hotărâre judecătorească se fundamentează însă pe o eroare de redactare a legii – recunoscută ulterior tot de către Înalta Curte de Casație și Justiție în alte cauze deduse judecării – astfel că tot raționamentul logico-juridic ce a stat la baza pronunțării acesteia devine extrem de firav.

În realitate, aplicând prevederile formei rectificate a legii, drepturile de autor asupra operei aparțin domeniului public încă din anul 1973, astfel că oricine poate utiliza imagini cu opera (sau care reiau forma operei) fără vreun acord sau plata unor eventuale obligații bănești.

Cuvinte-cheie: drepturi de autor, Constantin Brâncuși, Coloana Infinitului, Ansamblul sculptural din Târgu Jiu

Abstract

According to the final decision issued by a national court in 2004 and confirmed by the High Court of Cassation and Justice, the owner of the copyright in the Work is Theodor Nicol, a Canadian citizen of Romanian origin. His copyright would not expire until 2051.

In reality, this decision is based on a clerical error that affected the Romanian copyright law (in force at the time the judgment was issued) – as such error was also subsequently acknowledged by the Romanian High Court of Cassation and Justice - so that the entire logical and legal reasoning behind the decision becomes extremely weak.

Hence, applying the provisions of the amended form of the copyright law, the copyright over the Work has been in the public domain since 1973,

---

* Irina Vasile – Partener, avocat coordonator al echipei de IP în cadrul SCA „Zorin Vasile Dăscălescu și Asociații”; E-mail: irina.vasile@zvd.ro.

** Ștefania Boancă – Avocat colaborator în cadrul SCA „Zorin Vasile Dăscălescu și Asociații”; E-mail: stefania.boanca@zvd.ro.

so anyone can use / sell images of the Work (or souvenirs that take the form of the Work) without any agreement or payment of any royalties.

Keywords: copyright, Constantin Brâncuși, Infinity Column, Sculpture ensemble in Târgu Jiu

Résumé

Selon la décision finale prononcée par un tribunal national en 2004 et confirmée par sa Haute Cour de Cassation et de Justice, le détenteur des droits d'auteur de l'œuvre est Theodor Nicol, un citoyen canadien d'origine roumaine. Les droits d'auteur patrimoniaux qu'il détenait n'expireraient qu'en 2051.

Cependant, cet arrêt repose sur une erreur de rédaction de la loi - également reconnue par la suite par la Haute Cour de Cassation et de Justice - de sorte que l'ensemble du raisonnement logique et juridique, qui sous-tend son prononcé, devient extrêmement faible et sujet à érosion.

En réalité, en application des dispositions de la forme rectifiée de la loi, les droits d'auteur de l'œuvre sont tombés dans le domaine public depuis 1973, de sorte que n'importe qui peut utiliser des images de l'œuvre (ou des images qui prennent la forme de l'œuvre) sans aucun accord ni paiement d'éventuelles obligations financières.

Mots-clés: droits d'auteur, Constantin Brâncuși, la Colonne sans Fin, Târgu Jiu Sculptural Ensemble

Aspecte introductive

Situația juridică a drepturilor patrimoniale de autor asupra Ansamblului sculptural Constantin Brâncuși amplasat în Târgu Jiu (denumită în continuare „Opera”) reprezintă o chestiune sensibilă. Nu puține sunt vocile care susțin teorii contrare celei expuse mai jos, bazându-se pe o soluție jurisprudențială aparent irefragabilă.

Potrivit soluției definitive pronunțată de o instanță națională în anul 2004 și confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție acesteia, titularul drepturilor de autor asupra Operei ar fi Theodor Nicol, cetățean canadian de origine română. Drepturile patrimoniale de autor deținute de acesta ar urma să expire abia în anul 2051.

În realitate, această hotărâre judecătorească se fundamentează pe o eroare de redactare a legii – recunoscută ulterior tot de către Înalta Curte de Casație și Justiție în alte cauze deduse judecării – astfel că tot raționamentul logico-juridic ce a stat la baza pronunțării acesteia devine extrem de firav și supus eroziunii.

Concluzia la care vom ajunge și pe care o vom argumenta detaliat în cele ce urmează este aceea că **drepturile de autor asupra Operei aparțin domeniului public încă din anul 1973, astfel că oricine poate utiliza imagini cu Opera (sau care reiau forma Operei) fără vreun acord sau plata unor eventuale obligații bănești.**

Un aspect foarte important ce trebuie reținut înainte de parcurgerea prezentului material este acela că **soluția instanței despre care am făcut vorbire mai sus, conform căreia titularul drepturilor patrimoniale de autor este domnul Theodor Nicol, se impune cu autoritate de lucru judecat exclusiv între părțile litigiului respectiv.** În alt context, aceasta se bucură doar de valoarea probatorie a unui înscris autentic, ceea ce face să nu fie ferită de critică și de dovadă contrară, inclusiv și mai ales în cadrul unui alt litigiu.

De asemenea, pentru o bună înțelegere, mai menționăm tot cu titlu preliminar că în cele ce urmează vom trata exclusiv situația juridică a dreptului patrimonial de autor asupra Operei (denumit în continuare „dreptul de autor”), dreptul de proprietate asupra acesteia aparținând fără putință de tăgadă Primăriei Târgu Jiu.

I. Succesiune de date relevante

La inițiativa Arethiei Tătărescu, președinta Asociației Ligii Femeilor din Gorj, Constantin Brâncuși a demarat realizarea Ansamblului sculptural Constantin Brâncuși amplasat în Târgu-Jiu. Opera a fost inaugurată la data de 7 noiembrie 1937. Constantin Brâncuși a refuzat să primească o remunerație pentru Operă, donând apoi ansamblul sculptural orașului Târgu-Jiu.

În anul 1956, Constantin Brâncuși a instituit ca legatari universali ai săi pe soții Istrati, cetățeni francezi de origine română. Constantin Brâncuși a decedat la data de 16 martie 1957. Dintre legatari, ultima care a decedat a fost dna Istrati, la data de 03 iulie 1997. La rândul lor, soții Istrati l-au numit legatar universal pe Theodor Nicol, cetățean canadian, de origine română, la data de 27 februarie 1996.

II. Succesiunea în timp a legislației aplicabile dreptului de autor asupra Operei

Prima întrebare care se ridică este care este legea aplicabilă dreptului de autor asupra Operei? Legea română sau cea franceză (considerând ipoteza în care Brâncuși ar fi renunțat la cetățenia română și ar fi păstrat-o exclusiv pe cea franceză)?

Chiar și în această din urmă ipoteză (deși improbabilă), protecția Operei este guvernată tot de legislația din România, potrivit art. 5 alin. (3) din

Convenția de la Berna: „*protecția în țara de origine este reglementată de legislația națională. Cu toate acestea, dacă autorul nu este un resortisant al țării de origine a operei pentru care el este protejat prin prezenta convenție, va avea în această țară aceleași drepturi ca și autorii naționali.*” Iar țara de origine a Operei, potrivit aliniatului următor, este chiar România.

Așadar, vom expune mai jos succesiunea normelor legale aplicabile dreptului de autor, în perioada de interes, în România.

De la data de 27 iunie 1956 până la data de 23 iunie 1996 a fost în vigoare Decretul nr. 321/1956 privind dreptul de autor (denumit în continuare „Decretul”), care avea următoarele prevederi relevante:

i. Durata de protecție a dreptului de autor este de 50 ani de la deces pentru descendenții și soțul supraviețuitor.

ii. Ca excepție, altor categorii de moștenitori (cum este cazul soților Istrati, moștenitori testamentari) li se transmite dreptul patrimonial de autor dar **pentru o durată de 15 ani, fără posibilitatea de retransmitere.** Acest termen se calculează de la 1 ianuarie al anului următor morții autorului [Art. 6 lit. c) din Decret].

iii. În privința dreptului de autor transmis moștenitorilor / legatarilor se aplică legea de la data decesului autorului (în cazul de față, legea în vigoare în anul 1957).

iv. Cesiunea dreptului de reproducere, multiplicare și difuzare nu cuprinde și transmiterea dreptului de proprietate asupra originalului, după cum transmiterea dreptului de proprietate asupra originalului nu implică și cesiunea dreptului de reproducere, multiplicare sau difuzare, dacă nu s-a convenit altfel [Art. 22 din Decret].

De la data de 14 iunie 1996 a intrat în vigoare Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (denumită în continuare „Legea nr. 8/1996”), care, la acea dată, prevedea la art. 149 alin. (3) că „(3) Durata drepturilor de exploatare asupra operelor create de autorii decedați înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care au expirat termenele de protecție se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

La data de 30 iulie 2004, prin Legea nr. 285/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996, art. 149 alin. (3) redat mai sus a cunoscut o uriașă modificare, ce a contribuit la alinierea acestuia cu principiul constituțional **al neretroactivității în timp a legii**: „Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care nu au expirat termenele de protecție calculate conform procedurilor legislației anterioare, se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

Pentru facila comparație, arătăm mai jos modificarea esențială a art. 149 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 survenită la data de 30 iulie 2004 pe calea Legii nr. 285/2004:

Forma în vigoare anterior datei de 30.07.2004	Forma în vigoare începând cu data de 30.07.2004
„Durata drepturilor de exploatare asupra operelor create de autorii decedați înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care au expirat termenele de <u>protecție</u> se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”	„Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care nu au expirat termenele de <u>protecție</u> calculate conform procedurilor legislației anterioare, se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

III. Litigiul privind drepturile de autor în care a fost pronunțată soluția conform căreia dreptul patrimonial de autor asupra Operei aparține domnului Theodor Nicol

În anul 2002, VISARTA - Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor a inițiat un litigiu împotriva Consiliului Local al Municipiului Târgu-Jiu având ca obiect constatarea faptului că drepturile de autor asupra Operei aparțin succesorului legal al acestuia (Theodor Nicol), iar nu Primăriei Târgu-Jiu.

La data de 25 februarie 2004, instanța de fond a constatat că titularul dreptului de autor asupra Operei este domnul Theodor Nicol, cetățean canadian, de origine română.

Dosarul a fost soluționat în apel la data de 14 noiembrie 2005, soluția rămânând definitivă (și irevocabilă, în acord cu reglementarea de la acel moment) prin hotărârea pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanțele au luat în considerare succesiunea în timp a legilor privind drepturile de autor și a drepturilor conexe, aplicând legea în vigoare la data inițierii litigiului, adică cea din anul 2002.

Așadar, pentru soluționarea speței, instanța a invocat art. 149 alin. 3 din Legea 8/1996 - forma în vigoare anterior datei de 30.07.2004: „Durata drepturilor de exploatare asupra operelor create de autorii decedați înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care au expirat termenele de

protecție se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

S-a stabilit astfel că, la data decesului dnei Istrati (1997), aceasta avea în patrimoniu dreptul de autor, pe care l-a transmis prin legat domnului Theodor Nicol, acesta devenind titularul dreptului de autor.

IV. Considerații legale privind dreptul de autor asupra operei

Am arătat mai sus că forma art. 149 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 aplicabilă la data inițierii litigiului și pe care instanța a invocat-o pentru argumentarea dreptului de proprietate asupra operei a suferit o modificare esențială în anul 2004.

În realitate, această modificare a avut ca scop înlăturarea unei erori de redactare, ce dădea naștere unor efecte juridice total contrare oricărei logici juridice, principiilor de drept și chiar legislații naționale și comunitare.

Această concluzie rezultă și din două decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care fundamentează acest raționament:

1. *„Deși în formularea inițială textul art. 149 alin. (3) omisese particula „nu” din referirea la „operele pentru care expirase” durata de protecție, ea trebuia subînțeleasă, întrucât noțiunea de „prelungire” are sens în conexiune cu o activitate în curs de desfășurare. Dacă ar fi dorit să se refere la operele căzute deja în domeniul public, nu s-ar fi pus problema prelungirii duratei protecției, ci, pur și simplu, a reglementării uneia noi, ceea ce ar fi fost de neconceput pentru toate operele a căror durată de protecție a expirat înainte de anul 1996, fără nici o limită de timp. În realitate, textul a suferit o eroare materială, care a fost corectată prin Legea nr. 285/2004, de modificare a Legii nr. 8/1996, în sensul că art. 149 alin. (3) se referă fără echivoc la operele pentru care nu au expirat termenele de protecție.”* (Decizia nr. 1170/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

2. *„Rezultă că, și în această ipoteză, instanța de apel a interpretat și aplicat greșit prevederile Legii nr. 8/1996, ignorând modificarea survenită în 2004. (...) Mai mult, dacă s-ar considera că textul legii din 1996 nu conține o eroare de redactare și că prevede renașterea unor opere deja căzute în domeniul public, atunci ar intra în contradicție cu prevederea internațională de la art. 18 alin. (2) (n.n. din Convenția de la Berna), care stabilește că nu este posibil ca o operă ce a căzut în domeniul public să fie protejată din nou. În cazul conflictului între prevederea din dreptul intern și cea internațională se aplică art. 20 alin. (2) din Constituția României.”* (Decizia nr. 5733/2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Forma anterioară modificării din 2004 a art. 149 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 contravine și principiului constituțional al

neretroactivității legii în timp¹, prin aplicarea sa inclusiv situațiilor juridice începute și epuizate înainte de intrarea sa în vigoare.

Mai mult, aceasta contravine și Directivei 93/98/CEE privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (denumită în continuare „Directiva”), **a cărei aplicare prevalează legislației naționale** și care prevede că:

✓ *Art. 1 (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare sau artistice, în sensul articolului 2 din Convenția de la Berna, se aplică pe întreaga durată de viață a autorului și 70 de ani după decesul său, indiferent de data la care opera a fost pusă în mod legal la dispoziția publicului.*

✓ *Art. 10 (2) Duratele de protecție prevăzute de prezenta directivă se aplică tuturor operelor și obiectelor care, la data prevăzută la alineatul (1), erau protejate în cel puțin un stat membru în cadrul aplicării dispozițiilor naționale privind dreptul de autor sau drepturile conexe (...).*

Așadar, prelungirea duratei de protecție pentru o perioadă de 70 ani ulterior decesului autorului nu poate fi aplicabilă decât operelor aflate încă sub protecție la momentul intrării în vigoare a acestei dispoziții modificatoare. Or, la data intrării în vigoare a Legii 8/1996, **Opera nu era protejată** pe teritoriul României, protecția dreptului de autor expirând începând cu 1973.

Rezultă, astfel, că forma art. 149 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, anterior modificării din 2004, contravine/nu transpune corect Directiva, situație ce, potrivit jurisprudenței CJUE, activează efectul direct al directivelor, iar instanțele sunt obligate să aplice prevederile Directivei chiar în condițiile în care legislația națională dispune altfel.

Așadar, contrar celor constatate de instanță, considerăm că începând din anul 1973 drepturile patrimoniale de autor asupra Operei au intrat în domeniul public, acestea nefiind transmise prin succesiune testamentară către domnul Theodor Nicol.

---

¹ Articolul 15 din Constituția României

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

WHO IS THE COPYRIGHT HOLDER OF THE SCULPTURE ENSEMBLE LOCATED IN TÂRGU JIU, CREATED BY CONSTANTIN BRÂNCUȘI? LOGICAL AND LEGAL REASONING

Irina Vasile*
Ștefania Boancă**

Abstract

According to the final decision issued by a national court in 2004 and confirmed by the High Court of Cassation and Justice, the owner of the copyright in the Work is Theodor Nicol, a Canadian citizen of Romanian origin. His copyright would not expire until 2051.

In reality, this decision is based on a clerical error that affected the Romanian copyright law (in force at the time the judgment was issued) – as such error was also subsequently acknowledged by the Romanian High Court of Cassation and Justice - so that the entire logical and legal reasoning behind the decision becomes extremely weak.

Hence, applying the provisions of the amended form of the copyright law, the copyright over the Work has been in the public domain since 1973, so anyone can use / sell images of the Work (or souvenirs that take the form of the Work) without any agreement or payment of any royalties.

Keywords: copyright, Constantin Brâncuși, Infinity Column, Sculpture ensemble in Târgu Jiu

Introduction

Many know the famous Endless Column created by Constantin Brâncuși. Still, few know that the copyright holder of Constantin Brâncuși Sculpture Ensemble located in Târgu Jiu (hereinafter referred to as „**the Work**”) is still a controversial issue. There are many voices that support a different theory than the one set forth below, based on a seemingly irrefutable jurisprudential solution.

According to the final decision issued by a national court in 2004 and confirmed by the High Court of Cassation and Justice, the owner of the copyright in the Opera is Theodor Nicol, a Canadian citizen of Romanian origin. His copyright would not expire until 2051.

---

* Irina Vasile – Partner within ZVD Attorneys, IP team Coordinator; E-mail: irina.vasile@zvd.ro.

** Ștefania Boancă – Associate within ZVD Attorneys; E-mail: stefania.boanca@zvd.ro.

In reality, this decision is based on a clerical error that affected the Romanian copyright law (in force at the time the judgment was issued) – as such error was also subsequently acknowledged by the Romanian High Court of Cassation and Justice - so that the entire logical and legal reasoning behind the decision becomes extremely weak.

The conclusion we will reach and argue in detail below is that the **copyright of the Work has been in the public domain since 1973**, so anyone can use / sell images of the Work (or souvenirs that take the form of the Work) without any agreement or payment of any royalties.

A very important aspect to be noted before going through this legal opinion is that the court's decision mentioned above, according to which the copyright holder is Mr. Theodor Nicol, is binding exclusively between the parties to the legal dispute. Used in any other context (for example, as evidence in another litigation), the decision would not be immune from criticism and proof to the contrary.

For the avoidance of any doubt, we would hereby give an opinion on the legal status of the copyright on the Work (hereinafter referred to as „copyright”), the ownership right of the Work in itself belonging without any doubt to the Targu Jiu City Hall.

I. Relevant sequence of dates

At the initiative of Arethia Tătărescu, president of the Women's League Association of Gorj, Constantin Brâncuși started the construction of the Work. The Work was inaugurated on 7 November 1937. Constantin Brâncuși refused to receive any remuneration for the Work and donated the sculptural ensemble to the city of Targu-Jiu.

In 1956, Constantin Brâncuși decided that the Istrati couple, French citizens of Romanian origin, shall be his universal legatees. Constantin Brâncuși died on 16 March 1957. On 3 July 1997, Mrs. Istrati was the last one to die of the legatees. In their turn, on 27 February 1996, the Istrati's appointed Theodor Nicol, a Canadian citizen of Romanian origin, as their universal legatee.

II. Succession of the laws applicable to copyright of the Work

The first question that arises is what is the law applicable to the copyright over the Work? Romanian or French law (considering the hypothesis in which Brâncuși would have renounced Romanian citizenship and would have kept exclusively the French one)?

Even in the latter (although unlikely) case, the protection of the Work is still governed by Romanian law, according to Art. 5 para. (3) of the Berne Convention „*protection in the country of origin shall be governed by national law. However, if the author is not a national of the country of origin of the Work for which he is protected by this Convention, he shall have the same rights in that country as national authors*”. And the Work’s country of origin, according to the next paragraph, is certainly Romania.

From 27 June 1956 to 23 June 1996, Decree No. 321/1956 on copyright (hereinafter referred to as the 'Decree'), had the following relevant provisions:

i. The term of copyright protection is 50 years from death for descendants and surviving spouse.

ii. As an exception, other categories of heirs (such as the Istrati spouses, testamentary heirs) are transferred copyright but for a period of 15 years, without the possibility of retransmission. This period is calculated from 1 January of the year following the author's death [Art. 6 let. c) of the Decree].

iii. With regard to copyright transferred to heirs / legatees, the law in force on the date of the author's death (in this case, the law in force in 1957) applies.

iv. The assignment of the copyright does not include the transfer of the ownership right over the object (e.g. sculpture, painting), just as the transfer of the ownership right over the object does not include the transfer of the right of reproduction, multiplication or dissemination, unless otherwise agreed [Art. 22 of the Decree].

Starting with 14 June 1996, Law no. 8/1996 on copyright and related rights (hereinafter referred to as „Law No. 8/1996”) abolished the Decree and provided in Art. 149 para. (3) that „(3) *The copyright term of on works created by authors who died before the entry into force of this Law and for which the terms of protection **have expired** shall be extended until the term of protection provided for in this Law. The extension shall take effect only from the entry into force of this Law.*”

On 30 July 2004, Law no. 285/2004 amending and supplementing Law no. 8/1996, art. 149 para. (3) above has undergone a huge change, which helped to align it with the constitutional principle of non-retroactivity in time of the law: „*The duration of copyrights on works created before the entry into force of this law and for which the terms of protection calculated according to the procedures of previous legislation **have not expired**, is extended until the term of protection provided for in this law. The extension shall take effect only from the entry into force of this law.*”

For ease of comparison, the essential amendment to Art. 149 para. (3) of Law no. 8/1996, which was introduced on 30 July 2004 by Law no. 285/2004 is as follows:

Form in force prior to 30.07.2004	Form in force from 30.07.2004
<p>„The term of exploitation rights in works created by authors who died before the entry into force of this Law and for which the terms of protection have expired shall be extended up to the term of protection provided for in this Law. The extension shall take effect only from the entry into force of this Law.”</p>	<p>„The term of the economic rights in works created before the entry into force of this Law and for which the terms of protection calculated according to the procedures of the previous legislation have not expired, shall be extended until the term of protection provided for in this Law. The extension shall take effect only from the entry into force of this Law.”</p>

III. Copyright dispute in which it was decided that the copyright over the Work belongs to Mr Theodor Nicol

In 2002, VISARTA - Romanian Society for the Collective Management of Copyright in the Visual Arts Sector initiated a dispute against Târgu Jiu City Hall, claiming that the copyright over the Work belonged to its legal successor (Theodor Nicol) and not to Târgu Jiu City Hall.

On 25 February 2004, the first court found that the copyright holder of the Work was Mr Theodor Nicol, a Canadian citizen of Romanian origin.

The case was decided on appeal on 14 November 2005, and the decision became final (and irrevocable, in accordance with the law at the time) further to a decision issued by the High Court of Cassation and Justice.

In reaching this decision, the court took into account the succession in time of copyright laws, applying the law in force at the time the litigation started, i.e. 2002.

Therefore, the court relied on Art. 149 para. 3 of Law 8/1996 - as in force prior to 30.07.2004: „The term of exploitation rights on works created by authors who died before the entry into force of this law and for which the terms of protection **have expired** is extended until the term of protection provided for in this law. The extension shall take effect only from the entry into force of this Law.”

Based on the mentioned legal provisions it was established that, at the date of Mrs. Istrati's death (1997), she was the copyright holder, which she passed on by succession to Mr. Theodor Nicol, who became the copyright holder after her death.